

Medlem for København (Christiansen) udtrokkte sig. Jeg tror nu ikke, at denne Krise virkelig er saa ringe, eller at den vil forløbe saa let, som den højtærede Finansminister mener.

Hvad mig selv angaar, er jeg vedblivende forbavset over, at man saa ganske har misforstaaet min Stilling til den højtærede Finansministers Toldlovsforslag. Jeg begriber hverken den højtærede Minister eller det ærede 6te Medlem for 1ste Kredss paa dette Punkt. Jeg har hele Tiden stemt for dette Forslag og paa ethvert Punkt tiltraadt det. Jeg har ment, at med dette Forslag skulde og kunde man komme igennem. Men hvis man i dette Øjeblik vilde spørge mig, om jeg tror, det bliver det endelige Resultat af Toldlovforhandlingerne, saa siger jeg: Nej, det tror jeg ikke paa. Og det skulde undre mig, om den ærede Ordfører eller den højtærede Minister eller noget andet Medlem tror paa, at man til Slutning kommer til det Resultat at faa vedtaget det af Folketinget vedtagne Toldlovsforslag. Men hvis man ikke tror det, saa kan det ikke nytte overhovedet at regne med dette Forslag; saa maa man vide, at man kommer til et langt mere beskyttelsesvenligt Forslag end det, den højtærede Finansminister har forelagt. Og da spørger jeg atter den højtærede Minister: Ønsker han da det, er det hans Mening, at han under det Tryk, som Landstingets konservative Partier ville lægge paa ham, og det Tryk, som jeg tror, Situationen lægger paa ham, og som den ærede Ordfører ogsaa indrømmede mig er til Stede, vil gaa med til et langt mere beskyttelsesvenligt Forslag end det, Folketinget har vedtaget? Ja, hvis det er Tilfældet, hvis den højtærede Minister vil erklære: Nu forlader jeg i det væsentlige mit Standpunkt, nu vil jeg gaa med til det, som de konservative Partier her i Salen hovedsagelig ønske, saa forstaaer jeg meget godt, at Ministeren derved kan kaste en vis Ro ud blandt Industri og Haandværk her i Landet. Men staaer han paa sit gamle Forslag, saa faar han det ikke gennemført, Uroen vedbliver, og jeg tror ikke, at Industri og Haandværk egentlig med Ro se den Fremtid i Møde, at de vedblivende skulle forhandle med den højtærede Minister om et saadant Forslag som det, han ønsker at gennemføre.

Endvidere vil jeg sige til den højtærede Minister, at jeg har ikke været Ordfører for Socialdemokraterne i det Udvalg, hvor jeg har haft den Ære at sidde. Jeg har aldrig sagt, at jeg var det, kan heller

ikke være det, fordi jeg slet ikke er Socialdemokrat, mine Anskuelser ere vidt forskellige fra dem, der næres af min ærede Kollega, det ærede 6te Medlem for København. Det har jeg en Gang forklaret, og jeg synes ikke, at jeg behøver oftere at forklare for Tinget og den højtærede Minister, at vi danne en Valggruppe for os selv, som kan sætte et af os 5 Medlemmer ind i de Udvalg, hvor vi overhovedet kunne faa Medlemmer ind. Det er i dette Tilfælde blevet mig, som, efter mit Ønske, er kommen ind i Toldudvalget. Men jeg kan glæde den højtærede Finansminister med, at jeg nærer ikke det mindste Ønske om at komme ind i Fællesudvalget, og at jeg derfor ikke, selv om mine Kolleger vilde sætte mig ind deri, hvad jeg har al Grund til at tro, agter at gaa ind deri.

Til min ærede Kollega for Københavns 6te Valgkreds vil jeg sige, at vi ere jo ikke uenige om Sagens Realitet. Vi ville begge stemme for Folketingets Forslag, og ingen af os ønsker i Virkeligheden at gaa videre end dertil. Min Mening er den, at den højtærede Finansminister vil tvinges langt videre i Aar under Trykket af de konservative Partier og under Trykket af Situationen. Hvis den ærede Minister er enig med mig deri, saa er der jo al Grund til i dette Øjeblik, ogsaa fra hans Side, saa vidt det staaer i vor Magt, at standse den nuværende Toldlov.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg havde ønsket et meget mere beskyttelsesvenligt Forslag end det, jeg har forelagt her, og om jeg var parat til at gaa med til Landstingets Forslag. Nej, det er jeg ikke, jeg ønsker som hidtil, at man saa vidt muligt vil gaa med til det Forslag, jeg har forelagt. Jeg stiller mig, som jeg hele Tiden, uafbrudt, fra den første Dag, jeg talte om Toldsagen, indtil nu, har stillet mig. Jeg har sagt, at jeg er villig til Forhandling om Enkeltheder og villig til Indrømmelser, naar jeg kan indse, at de ere rigtige, villig til Imødekommen for at naa et Resultat; men jeg vil ikke af det, der er foregaaet i de senere Dage, lade mig trække længere i beskyttelsesvenlig Retning, end jeg har villet hidtil, derom kan det ærede Medlem være forvisset. Jeg tror ikke, at den „Bangemachen“ fra det ærede Medlems Side og den Forskrækkelse, som maaske endnu sidder i nogle enkeltes Sind, i Virkeligheden skal vise sig at være til Hinder for en frugtbar Forhandling i Fællesudvalget om en Told-